

Emlékezés a borzalmakra

A társalgó keddi összejövetelét eddig nem tapasztalt érdeklődés övezte. A felszólalók megjelölték a 44/45-ös ősztéli magyarok elleni atrocitások helyeit: az Armiját, a városi börtönt, a Habag palotával szembeni akkori rendőrségi épületet, valamint a folyamórség kaszárnyájának bejáratához közeli épületet.

Ez utóbbi egyes szobája az összezsúfoltak feletti lelki terror, a fenyegetés, az ijesztgetés, a brutális ide-oda ráncigálás, a kiszólitások, a félelemkeltés, a bizonytalanság érzete felcsigázása, az ütlegetések, bántalmazások helye volt, ahonnan étlen-szomjan kényszermunkára vezényelték ki az agyongyötört szerencsétleneket.

A kettes számú szoba az odahurcolt fejvesztésre kiszemelték zárt fogdája lett, melyben a testi fenytések minden változata lejátszódott, a fizikai s lelki kínzások és gyöttrések, a vérpadra ítélték előkészítő kamrájává vált, minek utána négyesével összekötözve végső utukra terelték őket. Sajnálatos, hogy a legyilkoltak még ma is jeltelen sírokban nyugszanak!

A felszólalók arra is rámutattak, hogy oknyomozóink, kutatóink kevés érdeklődést mutatnak az események feltárására, de irodalmunk, költészetünk, képzőművészetünk is nagy adósa a fenti témakörrel kapcsolatos történések, események feldolgozását illetően.

■ K. K.